

DE LENTEFEESTEN Deel 2/2

4 HET FEEST DER EERSTELINGEN (Lev. 23 9-11, 15-17)

De eerstelingengarve werd aangeboden op de avond na de uitgang van Pesach, na zonsondergang. Yeshua wordt de Eersteling genoemd. Het ogenblik van Zijn Opstanding is gesitueerd op het moment van de aanbieding van de eerstelingengarve van het koren.

Op de Sederavond of het Laatste Avondmaal wordt Yeshua gevangen genomen, de daarop volgende nacht wordt Hij verhoord. Hij wordt voor het Sanhedrin gebracht en veroordeeld. De 70 mannen van het Sanhedrin roepen om de vrijlating van Barabbas en willen dat Yeshua gekruisigd wordt. Dit ging in tegen de wil van het gewone volk, dat van Hem hield.

De volgende morgen om 9 uur, het moment van het morgenbrandoffer, wordt Yeshua gekruisigd en om 3 uur, bij het avondbrandoffer legt Hij zelf Zijn leven af. Hij besliste zelf om te sterven. Normaal duurt een kruisdood 2 dagen en dan worden de benen van de veroordeelde gebroken.

Bij Yeshua was dat niet nodig, het was immers voorzeggd in de profetie 'dat geen been van Hem zou worden gebroken' en alzo geschiedde het. Door zijn leven af te leggen, precies op het moment van het brengen van het avondbrandoffer, geeft Yeshua aan dat Hij voor alle zonden gestorven is.

Als Eersteling staat Hij op uit de doden.

5 DE OMERTELLING

Tussen Pesach en Shavu'ot zijn er precies 49 dagen. Het is de tijd tussen de uittocht uit Egypte en het ontvangen van de Torah op de berg Sinaï. Tijdens Pesach trekken Joden van alle generaties als het ware met hun voorouders uit Egypte weg. Ook wij zijn weggetrokken uit Egypte (de knechting van de zonde) en gaan op weg om hun en onze bevrijder (verlosser) te ontmoeten.

Als een bruid die reikhalzend uitkijkt naar de bruiloft, telt de gemeenschap de dagen af die haar nog scheiden van haar geliefde. God biedt op de Sinaï Zijn bruid de huwelijksakte (Torah) aan.

Omer betekent garve, de eerste schof van de gersteoogst. Deze werd naar de tempel gebracht op de dag der eerstelingen, de dag na Pesach 16e Nisan. In het jaar 70 na Ch., kwam daar een einde aan daar de tempel werd verwoest en er nooit meer een nieuwe tempel werd herbouwd tot de dag van vandaag. Men bleef echter trouw aan de telling, vasthoudend als herinnering aan de tijd dat het Heiligdom nog bestond. Dagelijks telt men in de synagoge na het avondgebed.

De omertelling is een tijd van rouw geworden, door de progroms ontstaan in de lijdensweek, en die duurden tot Shavu'ot (Pinksteren).

Zo herdenken ze dan tijdens de omertelling de - voor hen zo erge - tijden van lijden.

- Bar Kochba-opstand onder Hadrianus in 135

- De kruistochten
- De inquisitie
- De pogroms in Oost- Europa en Rusland
- De Holocaust of Shoah

Tijdens de Omertelling worden er geen feesten gevierd, geen huwelijken gesloten met 1 uitzondering: Lag ba - Omer (33ste dag). Het is een dag van uitzinnige vreugde. Op die dag worden bij de chassidim voor het eerst de haren geknipt van de 3 jarige jongetjes.

Op Lag B'Omer is er de traditie die wordt verteld dat Bar Kochba de overwinning behaalde op de Romeinen rond 130 na Ch., die tot dan toe een slachting hadden aangericht onder de Joodse bevolking.

6 SHAVU'OT (afsluiting der lentefeesten)

(Ex.23: 16, Lev.23:15-22, Num.28: 26-31, Deut.16: 16-17)

Shavu'ot is het wekenfeest of 'Feest van de eerstelingen' of 'oogstfeest'. Soms spreekt men ook van het 'slotfeest' omdat het de Pesachtijd afsluit (niet verwarren met het Slotfeest na Loofhutten). Het is de afsluiting van Pesach: 'atseret sjel Pesach' omdat het bevrijdingsproces dat met Pesach was begonnen, niet eindigt met het uittrekken uit het slavenhuis, maar met het ontvangen van de Torah. Zonder de Torah is de bevrijding niet af. Zonder dit verbond zou het volk niet overleven. Op de dag van Shavu'ot is de Torah geschonken aan het volk: het ontvangen duurt altijd voort. Toen Israël de Torah hoorde, zei het volk: "wij zullen doen en wij zullen luisteren." (Ex 24:7). Het doen gaat vooraf aan het begrijpen. Pas als je de geboden doet, ga je begrijpen hoe ze je verrijken.

Het wordt gevierd op de zesde en zevende dag van de maand Siwan, zeven weken na Pesach. Samen met Pesach en Sukkot hoorde Shavu'ot tot de 3 feesten waarbij men optrok naar Jeruzalem. De tijd van de Tempel werden de 7 eerste vruchten van de oogst naar de tempel gebracht die bestonden uit: tarwe, gerst, druiven, vijgen, granaatappelen, olijven en dadels. Shavu'ot valt aan het einde van de gersteoogst en bij het begin van de tarweoogst. Daarom wordt in de synagoge op de tweede dag van het feest het boek Ruth gelezen, een verhaal dat speelt ten tijde van de gersteoogst. Pesach (Pasen), de Omertelling en Shavu'ot (Pinksteren) hebben te maken met de landbouw. Op de 2e dag van het Paasfeest werd de eerste 'omer' naar de Tempel gebracht. (Vergelijk het boek Ruth: Shavu'ot en armenzorg gaan ook samen). Op het Pinksterfeest werd een begin gemaakt met het brengen van de 'eerstelingen', de eerste vruchten van het veld en akker naar de Tempel. Shavu'ot wordt ook het feest der eerstelingen genoemd. Yeshua is als eersteling opgestaan (het allereerste koren), met Pinksteren komen de eerste vruchten (broden met gist), de eerste gemeente ontstaat. (Zie 1 Cor.15: 20-23; 2 Thess.2:13 en Jak.1: 18).

Het aanbieden van de eerstelingen is a.h.w. een voorschot op de hele oogst? Wij bieden de Heer soms een eersteling aan, wat dan de garantie vormt dat de rest nog komt. Ons leven is niet onmiddellijk klaar voor G'd. We kunnen Hem geen hele oogst

geven van ons leven. Toch gaat het aanbieden van de eersteling door. Met iedere overwinning (oogst) kunnen we Hem als voorschot geven en Hem verzekeren: "met de rest komt het ook wel goed." Het aanbieden van stukjes oogst krijgt zijn voleinding met Sukkot, het einde van de oogsten. Als we bij hem zijn is de oogst binnen. G'd hecht belang aan die eerstelingen. Het is een teken dat we groeien. Er wordt gezaaid en geoogst en het is uiteindelijk tot eer van Hem. (Rom.11:16)

Ook G'd biedt ons de Eersteling aan, een voorschot op wat komt, nl. de Heilige Geest. (2 Cor.1-22; 5:5 & Ef.1: 13-14).

Het brengen van de eerstelingen naar de Tempel ging de hele zomer door (een beeld van ons leven), telkens als er geoogst werd. Dit brengen van de vruchten van het land naar de Heer wordt weerspiegeld in het feest doordat er kleurige en feestelijke optochten worden gehouden.

In het boek Handelingen kunnen we lezen dat G'd juist op dit feest Zijn Heilige Geest uitstort op de discipelen. Dit valt dus samen met het herdenken van het ontvangen van de Torah. (Deu.4:12-13 & 5:6-22).

De profeten hadden hierover gesproken en geschreven: Het is de H. Geest die ons zal helpen om naar de levensbrengende geboden te leven. Er hoort ook geen tegenstelling te zijn tussen Torah en Geest. Dit is wezenlijk het Nieuwe Verbond. (Jer.31:33 en Ez.36. 26-27)

Het feest is, zoals gezegd, een herdenking van de wetgeving op Sinaï. Men gedenkt dat Israël de Torah ontving. Die gebeurtenis vond volgens de traditie plaats op de vijftig dagen na het vertrek uit Egypte (Pesach)

Waarom is de Torah in de woestijn gegeven? Het Hebreeuwse woord 'Adam' ontleent zijn naam aan de aarde 'adama'. Zolang hij nog geen Torah heeft, is hij nog een woestijn, waar geen eetbare gewassen groeien en alles wildgroei is. De mens heet Adam, omdat net als de aarde 'adama' dan alleen in potentie bestaat. Zolang hij de Torah niet heeft ontvangen, is hij nog woestijn, een ongecultiveerde plaats die geen vruchten brengt.

Een andere verklaring waarom de Torah in de woestijn werd gegeven, is dat de woestijn van iedereen is. Het feit dat Israël juist in dit niemandsland, ver van het land van zijn bestemming, de Torah ontving, leert dat de Torah voor de gehele mensheid bestemd is. Israëls ervaring is het model voor de ervaring van elk mens op zoek naar waarachtigheid.

Bron www.nemnieuws.nl